

8. června.

V Anglii, muž ctihodného života **Vilém**, z mnicha a novicmistra kláštera v *Melrose*¹ [melrəus] se stal první Opat kláštera v *Coupar Angus*² [kûpr ængəs], pak opět v *Melrose*. Jak svědčili jeho učedníci, byl milý Bohu i lidem, zrcadlem nábožnosti, světlem svého pokolení, a předrahý klenot mezi Opaty své doby. Proto když po čtyřech letech své vlády roku 1206 zesnul, místo posledního odpočinku mu bylo vyhrazeno v kapitulní síni vedle neporušeného těla blahoslaveného Waldefa³. (Hag., n. 420).

Ve Francii, roku 1888, odešel k Bohu Důstojný Pán **Bernard Barnouin** [barnuín], zakladatel cisterciácké Kongregace Panny Marie ze *Sénanque* [senānk]. Ve svém poslání vynikal, v životě však vyhledával samotu; od svého vstupu do jednoho z kontemplativních Řádů, které tehdy ve Francii existovaly, jej trápilo chabé zdraví. Byl představeným jistým bratřím zemědělcům, avšak po pěti letech se zcela svěřil pouze samotnému Bohu, a vybaven požehnáním avignonského [aviňonského] Arcibiskupa, svou malou Kongregaci přemístil do prastarého Opatství v *Sénanque*. V tomto Cisterciáckém klášteře postupně došel k porozumění, že pokud se bez změkčilosti zmírňuje to, co se v Řeholi nachází přísnějšího, Cisterciácký život se stane přístupnější a snaží i pro nemocné. Tomuto svému novému institutu dal jméno Cisterciáci od Neposkvrněného Početí. A stejně jako v názvu spojil staré s novým, tak i ke starým mnišským zvykům přimísil nová řeholní cvičení. Když později získal přeslavný klášter v Lerins [lerān], na tento půvabný a klidný ostrov přemístil sídlo správy své Kongregace. — Mnichem byl povahou i vzhledem; jako Opat však opravdu podle Řehole svatého Benedikta řídil bratry s pevným úmyslem, avšak sladkým způsobem. Byl přeoddaným ctitelem Panny Marie, k jejíž cti vykonal náročné věci a ještě větší zamýšlel. Zlomen útrapami a protivenstvími, avšak naplněn zásluhami, pak svatě zesnul. (Hag., n. 726).

9. června.

V Clairvaux, «sladké paměti» **Jan**, Převor. Jako pečeť na své srdce si – zdá se – dal onu větu, kterou Svatý Otec Benedikt navrhuje Převorovi, když říká, že čím více je nadřazen ostatním, tím starostlivěji mu náleží za-

¹ Bývalý Cisterciácký klášter *Melrose Abbey* v Roxburghshire ve Skotsku, založený v roce 1136 z *Rievaulx*, zrušený 1609.

² Bývalý Cisterciácký klášter *Coupar Angus Abbey* (lat. *Cuprum*) ve středu Skotska, asi 100 mil od mateřského kláštera *Melrose Abbey*. Založen 1162, zrušen 1609.

³ *Wallenus, Waltheof* (Waldef) z Melrose (ca. 1095-1159), 2. opat *Melrose Abbey*

chovávat nařízení Řehole. Především ke zpěvu Žalmů, jenž se v této svaté komunitě odehrával ve velikém klidu i síle hlasu,⁴ upíral veškerou snahu své mysli. Pán mu dal ku zbožnému dílu náležitý a vhodný nástroj, totiž hluboký a silný hlas, též i zdravé a dobře stavěné tělo, připravené ke každému dobrému dílu dle každého úsudku onoho ducha, který mu vládl. Ukázal se schopným i v práci rukou, především v čase sklizně, a tak usilovně se v tu dobu věnoval náročné práci, že se o něm říkalo, že vše, co jindy zanedbával, v těchto pracích naplněných dnech ze sebe svým potem smyl. V oblékání zastával stejnou skromnost a pokoru, vždy si žádal a s radostí oblékal hrubé, staré a spravované hadry. Nikdy, pokud si to nežádala nejzazší nutnost, nedopustil, aby odešel z vigilií, jež se modlili bratři, nebo šel na ošetřovnu. Úřad sobě svěřený tak vykonával bez odkladů, s rozlišováním a moudře, k bratřím však vždy byl milý, laskavý a plný lásky. Po smrti bylo jeho tělo uloženo vedle svatých kostí bratří starého opatství, jejichž trpělivost a pokoru tak výtečně napodoboval, a se stejnými poctami pohřbeno. (Hag., n. 324).

Roku 1927, zasvěcení kostela *trapistických* mnišek z Bonneval v diecézi Rodez.⁵

Roku 1904, na kanadském poloostrově Akádie byl založen klášter Panny Marie Nanebevzaté.

10. června.

V Salemu⁶ v Německu, roku 1245, byl uložen do hrobu blahoslavený Opat **Everhard z Rohrdorfu**, muž pokorný, vždy neochvějně svěřen do Božích rukou, nejosvědčenější ze sobě rovných. Jeho služeb využil sám Papež Innocens III. při různých posláních, církevních i veřejných, poprvé pak při svých jednáních s králem Filipem Švábským,⁷ proti němuž stál přísně, avšak moudře Everhard. Nicotným stejně jako velikým byl rádcem i pomocníkem v každé nesnazi, svůj klášter přivedl k takovému rozkvětu, jako nikdo před ním a ani po něm, a postaral se o jeho zisky dokonce i do budoucna. Když stál u kormidla kláštera téměř padesát plodných let, zřekl se vlády; a po dalších pěti letech, v osmdesáti pěti letech svého věku, svůj svatý život završil ještě svatějším koncem. (Hag., n. 449).

---

⁴ *vocis intentione*

⁵ Jižní Francie v Pyrenejích, poblíž Toulouse.

⁶ Ve spolkové zemi *Baden-Württemberg*, zcela na jihu u Bodamského jezera

⁷ Římský král Filip Švábský (1177-1208) z rodu Štaufů, syn Fridricha Barbarossy

V Křesoboru⁸ ve Slezsku, se roku 1706 narodil pro nebe svatý konvrš **Alanus Adam**, portýř. Měl zlaté srdce a široko daleko byl nazýván Otcem chudých.⁹ Těmto Božím hostům totiž s největší láskou předkládal pokrmy a dával almužny, a jejich rány i vředy laskavou rukou dobrého Samaritána léčil. V noci pak po dlouhé hodiny prodléval na modlitbách v kostele či před malou Kalvárií, kterou si sám vyrobil. Když slyšíme, jaké vykonával skutky pokání, třese se strachem se naše zženštilá přirozenost. (Hag., n. 647).

---

⁸ Cisterciácký klášter Krzeszów (něm. *Grüssau*) ve Slezsku, dnes v Polsku asi 30 km od Trutnova. Založila jej Anna Česká v roce 1242 jako benediktinský, Cisterciáci v něm žili od roku 1292 do roku 1810.

⁹ *Pater pauperum*, titul ze sekvence *Veni, Sancte Spiritus*, kde se sousloví překládá jako "Otec ubohých."